

Το δεύτερο λεπτό, της δεύτερης ώ ρας, της δεύτερης μέρας του δεύτερου μήνα του 2009 ξεκίνησε την πορεία του στους ωκεανούς του διαδυκτίου το tellingstories.gr.

Περισσότερο τυχαίο, λιγότερο συμβολικό αυτό το κουιντέτο του διπλού με εννέα, σηματοδότησε την εκκίνηση άλλης μιας ιστοσελίδας. Η ευρύτερη ιστορία της πλημμυρίδας των ιστοσελίδων είναι άλλο ένα δείγμα των σύγχρονων τάσεων.

Άλλοτε σαν χρηστικά εργαλεία, ή σαν επιχειρηματικές απόπειρες, συχνά ως ενημερωτικές προσπάθειες ή σαν πλατφόρμες έκφρασης αποτελούν αναμφίβολα την πλέον ανερχόμενη, την πιο δυναμική επικοινωνιακή πρακτική του 21ου αιώνα.

Στα θετικά της ύπαρξής αυτής της πρακτικής καταχωρούνται, η αμεσότητα, η ταχύτητα και ασφαλώς το οικονομικό της υπόθεσης.

Στα αρνητικά, η απαραίτητη ύπαρξη εξοπλισμού, το ανεξέλεγκτο - αδιασταύρωτο των αναρτήσεων και βέβαια το ανυπόγραφο που όχι σπάνια ενοχλεί ή ακόμα χειρότερα απειλεί.

Με γνώμονα τα παραπάνω ξεκίνησε τη ρότα του το tellingstories.gr και όπως εν πρώτοις γίνεται κατανοητό από το όνομα του, αρέσκεται σε ιστορίες. Είναι ένα αφηγηματικό, μάλλον εσωστρεφές, μάλλον σπάνια ειδησεογραφικό
site
που συχνά καταφεύγει στο παρελθόν.

Αυτές οι συχνές επαφές με τα περασμένα λειτουργούν παραβολικά στο σήμερα, με ένα είδος συγκρατημένης νοσταλγίας.

Με αλφαβητική σειρά παρελαύνουν θέματα που έχουν να κάνουν με τον Αθλητισμό, το Αυτοκίνητο, το Βιβλίο, τον Κόσμο και τις Ιδέες, τις Τέχνες, τα Οδοιπορικά και τις Σκέψεις για τις λέξεις.

Σε αυτά τα δύο χρόνια, που μεσολάβησαν από την στιγμή που σάλπαρε για πρώτη φορά στον αχανή κυβερνοχώρο, αναρτήθηκαν 228 θέματα. Γραμμένα, επιμελημένα από έναν άνθρωπο. Επειδή η προβολή της ταυτότητας του συντάκτη – επιμελητή είναι ένα αδιάφορο θέμα, εξ' άλλου σε όσους το επισκέπτονται είναι γνωστή, δεν υπάρχει κάπου ιδιαίτερη μνεία για αυτόν.

Το ίδιο αδιάφορη στέκει και η ιδέα της όποιας εμπορικής εκμετάλλευσης, ακόμα και στην περίπτωση που κάτι τέτοιο θα ήταν δυνατό. Για αυτό και κρατιέται σε ένα περιβάλλον χωρίς προβολή, δίχως «αξιοποίηση».

Όπως όλα εκείνα τα μικρά ή μεγάλα που τα σεβόμαστε περισσότερο από όσο τα επιθυμούμε.

Με την ίδια λογική που όταν θέλουμε ένα τριαντάφυλλο οφείλουμε να σεβαστούμε τα αγκάθια του.